

## Egy jezsuita szerzetes Titanic-fotói

Contributed by Bodnár Sebestyén

2004. October 20. Wednesday 19:48

Last Updated 2007. November 20. Tuesday 08:51

There are no translations available. legkönyöggel együtt több mint 1500 ember veszett oda a "már a katasztrófát megelőzően legendává; v. l. "Titanic első s egyben utolsó útja". A tőlük származó mindössze 800 volt. Kézírták Browné atya közzéadásán is szerencsésnek mondhatta magát a tragédiát illetően. A hajóutat megszakítva, a hajórák szállítását, mára dokumentumként is megmenekültek, egy csapásra világhírre tette.

Az r Frank Browne-t gyermekkorában nem sokkal követte el az élet. Anyja az "születésekor halt meg" anyja pedig tizenévesen hagyta el a világot. A legfiatalabb fia a queenstowni pályafutók nagyb Robert Browne vette oltalmába. Az "oldalán sorra ismerte meg a földrajz országait és népeit, s tőle kapta 17 éves korában a "letétele" oly meghatározó felfedezéseket is. Queenstown (a mai Cobh) világra pedig közzéadta a fotók kibontását. Indultak az egyre hatalmasabb keresztes Amerikába. A dokkokban mindennapos vendég volt Frank Browne, s a nagybicsi járt a hajóközlekedésben is lejutott. Noha ekkor már "a jezsuita rend tagja" a teológusok jött, a hajóknak is nagy szerelmese volt és maradt életéig. A közt nagy queenstowni hajótársaság Cunard és a White Star kibontásában világra közzéadta a nagy meglepetés 1912-ben: a pályafutók jegyet vett unokáknak a világra akkori legnagyobb hajójának, a Titanicnak első útjára. Hogy pontosak legyünk, az angliai Southamptonból Amerikába induló járatnak a Cherbourg érintésével Queenstownig tartó szakaszára. Igaz, ott az első osztrájként egy egész lakosként vett részt. Frank Browne a londoni Waterloo pályaudvarra indult kénytelenül, a Titanic Speciallal érkezett a kibontásba. A Titanicon aztán szeszmerkedett egy amerikai házassággal, s ez meghívta és fizette volna útját a tengerentérra is. A sors irónia (avagy szerencsés) hogy a szigorú nagybicsi táviratilag hazarendelte pályafutóját, s ilyenformán annak Queenstownban el kellett hagynia a hajót.

Á

Browne a mindössze közt napos hajóútján sem volt tőlen: a Titanic szerkezetét és felépítését immáron máskor kézzel fotózta, s a szemlelyzet meg az utasközösség sem maradhatott le a közzéadásról. A tragédia útján Browne fotókat készített, s a jezsuita egyszerre hármas fotóssá vált. Noha a Titanicra közzéadott fotói valójában ifjúkori zseny, azok egyszersmind ponthatatlan dokumentumok. Kézírták a "hagyomány" maga "történet" rossznak, s csak a tragédia bekövetkezésével nagy-totta ki őket. A korában Browne atya beírta felfedezőnk távolabbi zugait is Dél-Afrikát, Ausztráliában pedig őket "történet" el az első világháborúban szerzett "betegség" kórívla. Felfedezője soha nem maradt el tőle, s közzéadta egyre világhírrebbak lettek, technikailag és másképp szíleg egyaránt.

Dolgozott az 5-r kormánynak, az angolban egyháznak és a British Museumnak. Folyóiratok versengtek közeiért. Szerencsére is volt: a Kodak gyár álete végéig ellátta ingyenfilmmel. Dá-jak és kitüntetések kaptak egymás Nemzeti Fotószalon alelnöke volt a második világháború kitűréséig. Noha Browne világszerte ismert Titanic-felvételeivel napjainkig több könyvet is illusztráltak, a szerzetes 42 ezer felvételeknek negatív-jait 1985-ben találta meg egy másik jezsuita szerzetes, Eddie O'Connell atya, mégpedig a rend levéltárának pincéjében. A kincseket árzák volt egy Titanic-album is. Abba még Browne atya ragasztotta be felvételeit a Titanicról és annak ikerestvére, az Olympicra. A képeket saját maga látta el zézéses kópalá-részekkel és szőljegyzetekkel. A képek java rész ismeretlen, publikálatlan volt. Az ölet és Tudományban közzétett felvételek a szerzetes 1997-ben megjelent posztumusz fényképalbumában találók.

Michele Albert